

foreløbig er strandet — jeg vil gerne have Lov til at understrege *foreløbig*, idet jeg tror, det kun er foreløbig —, saaledes at der kan opnaas en Ordning, hvorved de Lejligheder, som er bygget i Krigsperioden, og som derfor betinger en rent ud vanvit-tig Leje, kan blive bragt ned til et rimelig Grundlag og Boligbyggeriet sættes i Gang med Tilskud af anden Art.

Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) udtalte, at naar han sympatiserede med Huslejereguleringslovens Ophævelse, var det, fordi det var hans og mange andres Opfattelse, at den var en Hindring for Byggeriets Genoptagelse. Det er jo ikke første Gang, man hører denne Paastand — thi jeg vil have Lov til at mene, at det kun er en Paastand, som ingen Sinde er blevet bevist. Jeg tror, de fleste ser saaledes paa Standsningen i Boligbyggeriet, at den skyldes de ganske overordentlig høje Materialepriser og hvad dermed fulgte, og vi tror lige saa fuldt, at naar Materialer, Arbejds løn og alt, hvad der staar i Forbindelse med Boligbyggeriet, kommer ned paa en lavere Standard, ned dertil, hvor man mener, det i en Aarrække vil komme til at ligge, vil Boligbyggeriet tage Fart igen, uanset om der bestaar en Huslejereguleringslov eller ej. Naar jeg ikke tror paa, at Huslejeloven er en Hindring for nyt Boligbyggeri, er det, fordi det første Lejemaal i nye Bygninger jo ikke er undergivet Huslejenævnenes Bestemmelse. Det er jo noget, baade jeg og det ærede 8de Medlem for 5te Kreds er klare over er Tilfældet. Jeg forstaar ikke, at man for Alvor kan mene, at Huslejereguleringsloven er en Hindring for nyt Boligbyggeri, da de, der bygger nye Ejendomme, jo har hel og fuld Adgang til at sætte Huslejen i Forhold til de Omkostninger, der har været forbundet med at opføre Ejendommen.

I Modsætning til det ærede Medlem, som talte paa Partiet Ventres Vegne, har jeg megen Lyst og Trang til at gøre en Række Bemærkninger til de forskellige Bestemmelser i Ændringerne til den bestaaende Boliglovgivning, og jeg vil begynde med Stykke d., Ændringen i Lovens § 2, 8de Stykke. Dette Stykke siger, at Kommunalbestyrelserne er berettiget til at tillægge Huslejenævnenes Formænd en Godtgørelse for deres Virksomhed. Hidtil har Kommunalbestyrelserne ogsaa haft Adgang og Ret til at give Godtgørelse til Huslejenævnenes menige Medlemmer, og jeg forstaar ikke, hvorfor Indenrigsministeren nu sletter disse af Lovens og oprethol-

der Formændenes Honorarer. Vi ved jo, at vistnok alle Formændene for Huslejenævnenene er ret højt lønnede juridiske Embedsmænd, og efter mit Kendskab til Nævnenene har de ikke det meget store Arbejde, som Indenrigsministeren omtalte. Det er vist kun et meget ringe Arbejde, Formændene har. Alt lægges saaledes til Rette af Nævnets Sekretær, at det er lige at gaa til, saa Formanden i meget kort Tid kan sætte sig ind i Sagerne. Derimod er jeg ganske paa det rene med, at Huslejenævnenes Medlemmer har et meget stort og meget brydsomt Arbejde. Det er jo ikke saaledes, at Nævnsmedlemmerne kun kommer til Stede en Gang om Ugen eller hver fjortende Dag for at se paa Sagerne og afgøre dem; nej, de maa gennemarbejde en hel Del Materiale for at blive klar over Forholdene, og dernæst maa de i Løbet af Ugen, om Aftenen eller om Søndagen, ud for at sætte sig ind i Forholdene paa selve Stedet, d. v. s. i Ejendommene, for at opmaale Værelser, se paa Ejendommenes Vedligeholdelse o. s. v., for at de paa et senere Møde skal kunne tage Bestemmelse angaaende Huslejens Fastsættelse. Jeg synes derfor, det her foreslaaede er ganske uberettiget. Jeg kunde forstaa, hvis det var helt omvendt, altsaa at Indenrigsministeren havde foreslaaet, at Formændenes Hverv skulde være et ulønnet Tillidshverv, men at Medlemmerne fik Diæter. Jeg vil derfor haabe, at man i et forhaabentlig kommende Udvalg maa kunne finde Ørenlyd for denne rimelige Ændring i § 2, 8de Stykke.

Stykke e. til Lovens § 3 angaar de saa meget omtalte frivillige Overenskomster. Disse frivillige Overenskomster vil, efter Udtalelser af alle paa dette Omraade kyndige, faa en meget skæbnesvanger Betydning for en Mængde Lejere. Det staar klart for de allerfleste huslejekyndige, at Lejeren altid overfor Ejeren vil være den svagere Part. Naar Ejeren kommer og anmoder om en rimelig Lejeforhøjelse i Kraft af denne Paragraf, vil der paa Lejeren hvile et saa stærkt Tryk, at han af Angst for en Opsigelse paa et senere Tidspunkt, saa hurtigt som den kan gives, vil gaa ind derpaa. Afviklingen af Lovens er jo i fuld Gang, Dommens Dag falder formentlig til Foraaret om et Aar, og saa vil genstridige Lejere, der ikke vil indgaa paa rimelige Overenskomster — rimelige efter Ejerenes Opgivende —, være de første, der faar en Opsigelse. Det stærke Tryk, hvorunder Lejerne vil komme til at staa overfor Værten, vil bevirke, at der vil komme